

UOHSX005EOCZ

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R338/2012/VZ-18576/2013/310/MŠe

Brno 27. září 2013

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 16. 11. 2012 podaném zadavatelem –

- **Statutární město Ústí nad Labem**, IČ 000 81 531, se sídlem Velká Hradební 23336/8, 401 23 Ústí nad Labem,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S467/2012/VZ-17575/2012/710/FKa ze dne 2. 11. 2012, ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavatelem při zadání veřejné zakázky „**IČ – Rek. Muzea města Ústí nad Labem s cílem zřízení centra česko-německých studií Collegium Bohemicum**“ ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném odesláním výzvy dne 13. 10. 2008 dle ustanovení § 26 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, na kterou byla dne 8. 12. 2008 uzavřena smlouva o dílo č. 1009933 s uchazečem Ctibor Žežulka, IČO 190 21 305, se sídlem Mírové náměstí 207/34, 400 01 Ústí nad Labem,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S467/2012/VZ-17575/2012/710/FKa ze dne 2. 11. 2012

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, zahájil z moci úřední, na základě podnětu, správní řízení ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem Statutární město Ústí nad Labem, IČO 000 81 531, se sídlem Velká Hradební 23336/8, 401 23 Ústí nad Labem (dále jen „**zadavatel**“) podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavatelem při zadání veřejné zakázky „IČ – Rek. Muzea města Ústí nad Labem s cílem zřízení centra česko-německých studií Collegium Bohemicum“ ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném odesláním výzvy dne 13. 10. 2008 dle ustanovení § 26 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**veřejná zakázka**“), na kterou byla dne 8. 12. 2008 uzavřena smlouva o dílo č. 1009933 s uchazečem Ctibor Žežulka, IČ 190 21 305, se sídlem Mírové náměstí 207/34, 400 01 Ústí nad Labem. Úřad zadavateli oznámil zahájení správního řízení dopisem ze dne 6. 8. 2012, č. j. ÚOHS-S467/2012/VZ-14597/2012/710/FKa, jež byl zadavateli doručen dne 8. 8. 2012.

II. Napadené rozhodnutí

2. Úřad posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů vydal dne 2. 11. 2012 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S467/2012/VZ-17575/2012/710/FKa (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým ve výroku I. rozhodl o tom, že zadavatel se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, neboť uzavřel smlouvu o dílo č. 1009933 s uchazečem Ctibor Žežulka, IČO 190 21 305, se sídlem Mírové náměstí 207/34, 400 01 Ústí nad Labem (dále jen „**vybraný uchazeč**“), aniž by dodržel postup stanovený v § 50 odst. 1 zákona, když ve výzvě k podání nabídky ve zjednodušeném podlimitním řízení na veřejnou zakázku v rozporu s § 25 písm. a) a s § 38 zákona, v bodu IX. 4. požadoval „Čestné prohlášení uchazeče, že není dlužníkem Statutárního města Ústí nad Labem a příspěvkové organizace zřízené Statutárním městem Ústí nad Labem dle přílohy č. 3

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona, není-li uvedeno jinak.

zadávací dokumentace“, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Ve výroku II. rozhodl Úřad o tom, že se zadavateli se za uvedený správní delikt ukládá pokuta ve výši 50.000 Kč,- Kč.

3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že ustanovení § 53 odst. 1 písm. f) až písm. h) zákona vymezuje požadavky spočívající v neexistenci daňových nedoplatků a nedoplatků na pojistném (a penále) na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, což jsou jediné zákonem taxativně vymezené požadavky na prokázání „bezdlužnosti“ dodavatele vůči státu. Nesplnění těchto požadavků je chápáno jako neschopnost dodavatele plnit zákonem uložené povinnosti vyplývající z výkonu jím prováděných činností. Požadavek ve výzvě k podání „*Čestné prohlášení uchazeče, že není dlužníkem Statutárního města Ústí nad Labem a příspěvkové organizace zřízené Statutárním městem Ústí nad Labem dle přílohy č. 3 zadávací dokumentace*“ (dále jen „**čestné prohlášení**“), je podle Úřadu svou podstatou obdobný jako požadavek na neexistenci nedoplatků vůči státu, avšak svým obsahem jej nelze ztotožňovat, jelikož dluh vůči státu, vzniklý v souvislosti s porušováním zákonem stanovených povinností, je a priori vnímán jako nezákonné jednání, ovšem dluh vůči subjektu vzniklý na základě smluvního vztahu je pouze obchodním závazkem, jehož existenci nelze dávat do souvislosti se schopností uchazeče plnit předmět nového smluvního závazku.
4. Podle Úřadu požadavek nelze požadavek na předložení čestného prohlášení zařadit ani mezi ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady, jelikož dluh dodavatele vůči zadavateli vykazuje znaky pouze jakýchsi referencí (vzájemného vztahu mezi zadavatelem a dodavatelem), nikoliv však znak objektivní ekonomické a finanční schopnosti dodavatele realizovat požadované plnění dané zakázky. Lze si představit situaci, kdy účastník, který by splnil tento požadavek, může být z důvodu jakéhokoliv jiného zadlužení v mnohem horší ekonomické situaci, než ten, který by tento požadavek nesplňoval, avšak by neměl žádný jiný finanční závazek. Tato forma dluhu je pouhým vyjádřením vztahu mezi zadavatelem a dodavatelem a nemá žádný vztah k ekonomické schopnosti uchazeče plnit předmět dané zakázky. Zákon tedy neumožňuje, aby zadavatel požadoval po dodavateli takového „čestné prohlášení“ vůči zadavateli.
5. V návaznosti na výše uvedené Úřad konstatoval, že zadavatel pochybil, když ve výzvě k podání nabídky ve zjednodušeném podlimitním řízení požadoval předložení čestného prohlášení a následně v souvislosti s tímto vymezením vyloučil potenciálního uchazeče pro nesplnění tohoto požadavku. Takovýto postup mohl mít podstatný vliv na výběr nejvhodnější nabídky.
6. Úřad dále konstatoval, že zadavatel neprokázal tvrzenou skutečnost, že „v době zadání šetřené veřejné zakázky neexistoval subjekt, který by tento požadavek nesplňoval a který by současně mohl být reálně považován za potenciálního dodavatele předmětu plnění šetřené veřejné zakázky“. Toto tvrzení zadavatel nepodložil žádným důkazem.
7. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatoval, že zadavatel porušil § 50 odst. 1 zákona tím, že požadoval ve výzvě k podání nabídky ve zjednodušeném podlimitním řízení čestné

prohlášení jako požadavek pro zadání předmětné veřejné zakázky nad rámec zákonem určených kvalifikačních předpokladů.

III. Námitky rozkladu

8. Dne 16. 11. 2012 obdržel Úřad v zákonné lhůtě od zadavatele rozklad proti napadenému rozhodnutí. Zadavatel v rozkladu uvádí, že zásadně nesouhlasí s tvrzením, že by se vyžadováním čestného prohlášení dopustil porušení zákona.
9. Zadavatel dále odmítá, že by výše popsaná zadávací podmínka (doložení čestného prohlášení) mohla představovat spáchání správního deliktu ve smyslu ust. § 120 odst. 1 písm. a) zákona, neboť její vliv na omezení či zúžení okruhu potenciálních dodavatelů, a tedy vliv na výběr nejvhodnější nabídky, byl podle jeho názoru nulový. Uvedený požadavek byl autoritami v oboru zadávání veřejných zakázek dlouhodobě aprobován, přičemž k ujasnění výkladové praxe v tomto směru došlo až nedlouho před zahájením předmětného zadávacího řízení.
10. Dále zadavatel uvádí, že předmětné ustanovení bylo patrně užito jako standardní součást zadávací dokumentace, tedy částečně jakousi „setrvačností ve formulacích“. Rozhodně se nejednalo o nástroj užitý k účelové eliminaci okruhu potenciálních dodavatelů. K tomu zadavatel dodává, že Zadavatel dále uvádí, že předmětné čestné prohlášení mělo pro zadavatele vždy toliko pouze informativní charakter (jednalo se tak vyloženě o formální požadavek zadavatele).
11. Zadavatel dále poukazuje na to, že Uchazeč Correct BC, s.r.o. byl rozhodnutím komise, na základě znaleckého posudku, vyloučen z důvodu nepřiměřeně nízké nabídkové ceny. Z důvodu absence či jiného pochybení týkajícího se předmětného čestného prohlášení tak nebyl žádný z uchazečů o předmětnou veřejnou zakázku vyloučen. V žádném případě proto nedošlo k omezení či diskriminaci kteréhokoliv uchazeče.
12. Zadavatel dále uvádí, že doložení čestného prohlášení nemohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky i z toho důvodu, že v době zadání veřejné zakázky neexistoval subjekt, který by tento požadavek nesplňoval a který by současně mohl být reálně považován za potenciálního dodavatele předmětu plnění veřejné zakázky.
13. Podle zadavatele je k prokázání správního deliktu je nezbytné prokázat reálné ovlivnění či reálnou možnost ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, nikoli toliko pouze setrvat na hypotetické konstrukci takového ovlivnění.

Závěr rozkladu

14. Zadavatel s ohledem na výše uvedené žádá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

IV. Řízení o rozkladu

15. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem správnímu orgánu rozhodujícímu o rozkladu. Úřad s odkazem na charakter případu neprováděl po obdržení rozkladu žádné nové důkazy.

Stanovisko předsedy Úřadu

16. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
17. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S467/2012/VZ-17575/2012/710/FKa ze dne 2. 11. 2012, rozhodl o tom, že zadavatel se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, tím, že uzavřel smlouvu o dílo č. 1009933 s uchazečem Ctibor Žežulka, IČ 190 21 305, se sídlem Mírové náměstí 207/34, 400 01 Ústí nad Labem, aniž by dodržel postup stanovený v § 50 odst. 1 zákona, když ve výzvě k podání nabídky ve zjednodušeném podlimitním řízení na veřejnou zakázku v rozporu s § 25 písm. a) a s § 38 zákona, v bodu IX. 4. požadoval „Čestné prohlášení uchazeče, že není dlužníkem Statutárního města Ústí nad Labem a příspěvkové organizace zřízené Statutárním městem Ústí nad Labem dle přílohy č. 3 zadávací dokumentace“, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, nerozhodl správně a v souladu se zákonem.
18. V odůvodnění tohoto rozhodnutí budou dále uvedeny bližší důvody, které mne vedly ke zrušení napadeného rozhodnutí a k vrácení věci k novému projednání. Současně bude vysloven právní názor, jímž je Úřad při novém projednání věci vázán.

V. K námitkám rozkladu

19. Z výroku I. napadeného rozhodnutí vyplývá, že zadavatel se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že uzavřel smlouvu o dílo s vybraným uchazečem, aniž by dodržel postup stanovený v § 50 odst. 1 zákona, když ve výzvě k podání nabídky ve zjednodušeném podlimitním řízení na veřejnou zakázku, v rozporu s § 25 písm. a) zákona a s § 38 zákona, požadoval čestné prohlášení.
20. Z ustanovení § 120 odst. 1 vyplývá, že zadavatel se správního deliktu dopustí tehdy, pokud nedodrží postup stanovený zákonem, tímto porušením zákonného postupu ovlivní nebo může ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a následně uzavře smlouvu na veřejnou zakázku. Základním předpokladem pro to, aby Úřad mohl konstatovat spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona je tedy zjištění, že zadavatel nedodržel postup stanovený zákonem.
21. Z výrokové části napadeného rozhodnutí vyplývá, že porušení postupu stanoveného zákonem spatřuje Úřad v porušení postupu stanoveného v § 50 odst. 1 zákona. Ustanovení § 50 odst. 1 zákona měl zadavatel podle formulace výroku I. porušit tím, že ve výzvě k podání

nabídky, v rozporu s § 25 písm. a) zákona a v rozporu s § 38 zákona, požadoval předložení čestného prohlášení.

22. Ustanovení § 50 odst. 1 zákona však žádný konkrétní postup zadavatele neupravuje, když pouze v obecné rovině a s odkazem na další zákonná ustanovení stanoví, jaké kvalifikační předpoklady musí dodavatelé ve vztahu k zadavateli prokazovat. To, jakým konkrétním způsobem mají být zde uvedené druhy kvalifikačních předpokladů ze strany dodavatelů prokazovány, vyplývá až z dalších zákonných ustanovení, která obecnou povinnost k prokazování kvalifikačních předpokladů, konkretizují (tj. z § 53, 54, 55 a 56 zákona).
23. Podle § 50 odst. 1 zákona platí, že kvalifikaci splní dodavatel, který prokáže splnění a) základních kvalifikačních předpokladů podle § 53, b) profesních kvalifikačních předpokladů podle § 54, c) ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů podle § 55 a d) technických kvalifikačních předpokladů podle § 56. Z ustanovení § 50 odst. 1 tedy pro zadavatele žádný konkrétní závazný postup, který by byl povinen dodržet v zadávacím řízení, nevyplývá. Citované ustanovení pouze v obecné rovině stanoví, co musí splnit dodavatel, aby prokázal kvalifikaci. Pro zadavatele z tohoto ustanovení vyplývá pouze to, že pro to, aby mohl dodavatele považovat za dodavatele splňujícího kvalifikaci, musí být ze strany dodavatele prokázány zde uvedené kvalifikační předpoklady, jejichž konkrétní podoba je specifikována v § 53, 54, 55 a 56 zákona.
24. Podle § 25 písm. a) zákona platí, že veřejný zadavatel může použít zjednodušené podlimitní řízení pro zadání podlimitní veřejné zakázky na dodávky nebo podlimitní veřejné zakázky na služby. Z uvedeného ustanovení pro zadavatele vyplývá pouze to, že zjednodušené podlimitní řízení může použít u podlimitních veřejných zakázek na dodávky nebo u podlimitních veřejných zakázek na služby. Z tohoto ustanovení však nevyplývá, jak konkrétně by v rámci zjednodušeného zadávacího řízení měl zadavatel postupovat.
25. Podle § 38 odst. 1 zákona platí, že ve zjednodušeném podlimitním řízení vyzývá veřejný zadavatel písemnou výzvou nejméně 5 zájemců k podání nabídky a k prokázání splnění kvalifikace. Podle § 38 odst. 2 zákona platí, že písemnou výzvu podle odstavce 1 uveřejní veřejný zadavatel vhodným způsobem po celou dobu trvání lhůty pro podání nabídek. Podle § 38 odst. 3 zákona platí, že veřejný zadavatel nesmí vyzývat opakovaně stejný okruh zájemců, není-li to odůvodněno předmětem plnění veřejné zakázky či jinými zvláštními okolnostmi. Písemná výzva musí ve smyslu § 38 odst. 4 zákona obsahovat alespoň a) identifikační údaje veřejného zadavatele, b) informaci o druhu a předmětu veřejné zakázky, c) zadávací dokumentaci nebo podmínky přístupu či poskytnutí zadávací dokumentace podle § 48, d) lhůtu a místo pro podání nabídek, e) požadavky na prokázání splnění kvalifikace podle § 62, f) údaje o hodnotících kritériích podle § 78, pokud nejsou uvedeny v zadávací dokumentaci.
26. Kvalifikaci u podlimitních veřejných zakázek upravuje § 62 zákona, podle kterého platí, že zadává-li veřejný zadavatel podlimitní veřejnou zakázku, je povinen požadovat prokázání splnění základních a profesních kvalifikačních předpokladů dodavatele. Požaduje-li veřejný zadavatel rovněž prokázání splnění ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů

nebo technických kvalifikačních předpokladů, použije se § 55 a 56 obdobně. Splnění základních kvalifikačních předpokladů se u podlimitní veřejné zakázky prokazuje předložením čestného prohlášení. Z obsahu čestného prohlášení musí být zřejmé, že dodavatel splňuje příslušné základní kvalifikační předpoklady požadované veřejným zadavatelem. Veřejný zadavatel může v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení stanovit povinnost dodavatele prokázat splnění základních kvalifikačních předpokladů doklady uvedenými v § 53 odst. 2, popřípadě povinnost prokázat těmito doklady splnění některých základních kvalifikačních předpokladů.

27. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že zadavatel se požadavkem na předložení čestného prohlášení nemohl dopustit porušení postupu uvedeného v § 50 odst. 1 zákona, ale ani postupu podle § 25 písm. a) zákona. Uvedená ustanovení totiž pro zadavatele žádný konkrétní postup nestanoví. I kdyby se tedy zadavatel požadavkem na předložení čestného prohlášení dostal do rozporu s § 25 písm. a) zákona či s § 38 zákona, jednalo by se sice o porušení zákona, avšak takové porušení zákona by nemohlo představovat nedodržení postupu stanoveného v § 50 odst. 1 zákona. Nad rámec výše uvedeného je nutno zdůraznit, že z napadeného rozhodnutí nevyplývají takové skutečnosti, jež by mohly vést k závěru, že nedodržení postupu stanoveného zákonem (tj. jednoho ze znaků správního deliktu) se zadavatel dopustil tím, že by postupoval v rozporu s § 25 písm. a) zákona, případně v rozporu s § 38 zákona.
28. Ustanovení § 38 zákona sice pro zadavatele závazný postup v zadávacím řízení stanoví, nicméně požadavkem na předložení čestného prohlášení se zadavatel s tímto ustanovením nemohl dostat do rozporu, když uvedené ustanovení způsob prokazování kvalifikace neupravuje. Z ustanovení § 38 odst. 4 písm. e) zákona vyplývá pouze to, že písemná výzva zadavatele musí mimo jiné obsahovat požadavky na prokázání splnění kvalifikace podle § 62 zákona. Jak již bylo uvedeno výše, kvalifikaci u podlimitních veřejných zakázek upravuje § 62 zákona ve spojení s § 53 a § 54 zákona, které upravují základní a profesní kvalifikační předpoklady (jejichž prokázání je veřejný zadavatel v případě podlimitních veřejných zakázek povinen požadovat), případně ve spojení s § 55 a § 56 zákona, které upravují ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady a technické kvalifikační předpoklady (jejichž prokázání je veřejný zadavatel oprávněn požadovat).
29. Pokud tedy zadavatel v zadávací dokumentaci, v díle IV. nazvaném „kvalifikační předpoklady“, požadoval předložení čestného prohlášení, mohl se tak dostat do rozporu s § 62 zákona, resp. do rozporu s § 62 ve spojení s § 53, 54, 55 nebo 56 zákona. Uvedeným postupem se však nemohl dostat do přímého rozporu s ustanoveními, na něž je ve výroku I. odkazováno, tj. do rozporu s § 50 odst. 1 zákona, § 25 písm. a) zákona či § 38 zákona.
30. Ačkoli úvahy a závěry Úřadu uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí směřují k závěru, že zadavatel se porušení zákona dopustil tím, že požadoval prokázání kvalifikace i jinými prostředky, než které připouští zákon, takový závěr z výrokové části napadeného rozhodnutí nevyplývá. Ve výrokové části je uveden pouze s odůvodněním nekorespondující a nadto vnitřně rozporný závěr o tom, že zadavatel se dopustil správního deliktu tím, že uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku, aniž by dodržel postup stanovený v § 50 odst. 1

zákona, když ve výzvě pro podání nabídky ve zjednodušeném podlimitním řízení v rozporu s § 25 písm. a) zákona a § 38 zákona, požadoval předložení čestného prohlášení.

31. Nejen, že výrok I. není v souladu se závěry Úřadu uvedenými v odůvodnění, ale tento by byl nemohl obstát ani tehdy, pokud by s odůvodněním korespondoval. Je totiž vyloučeno, aby se zadavatel požadavkem na předložení čestného prohlášení dostal do rozporu se zcela obecným ustanovením § 50 odst. 1 zákona bez návaznosti na konkrétní ustanovení zákona, které otázku kvalifikačních předpokladů podrobně upravují a v této souvislosti vymezují, jakým způsobem může zadavatel po dodavatelích požadovat prokázání kvalifikace.
32. Vzhledem k tomu, že výroková část napadeného rozhodnutí a jeho odůvodnění spolu nejsou ve vzájemném souladu, rozhodnutí je nepřezkoumatelné. S ohledem na to jsem nucen přistoupit ke zrušení napadeného rozhodnutí, aniž bych se zabýval dílčími námitkami rozkladu.
33. V dalším řízení nechť Úřad, ve světle výše uvedených úvah zohlední, že požadavek na předložení čestného prohlášení nezakládá rozpor s § 50 odst. 1 zákona, s § 25 písm. a) ani s § 38 zákona. V dalším řízení nechť Úřad dále posoudí, zda uvedený postup zadavatele je v souladu s jinými ustanoveními zákona a to zejména s ustanovením § 62 zákona ve spojení s § 53-56 zákona, případně s § 50 odst. 3 zákona, podle kterého je veřejný zadavatel povinen omezit rozsah požadované kvalifikace pouze na informace a doklady bezprostředně související s předmětem veřejné zakázky.

VI. Závěr

34. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že napadené rozhodnutí bylo zatíženo vadami majícími vliv na jeho zákonnost a správnost, jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro jeho zrušení a pro vrácení věci k novému rozhodnutí správnímú orgánu. V novém řízení je Úřad zavázán zohlednit všechny shora uvedené skutečnosti.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Statutární město Ústí nad Labem, Velká Hradební 23336/8, 401 23 Ústí nad Labem

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy